

С Ботев в сърцето

(Есе)

*И как е висок Милин камък,
до който те, смъртните, стигат.
И стават безсмъртни...*

Дамян Дамянов

Христо Ботев! Това е името на един велик поет, революционер, будител, истински българин, достоен син на Майка България. Името му ще се запази в нашата история като символ на свято родолюбие. Той е направил толкова много за нашата родина, жертвайки живота си за нея! Това е човек, чиято памет трябва да пазим и да почитаме.

Ботев е в сърцето на всеки истински българин. Ярката му личност заслужава своето място в пантеона националните ни герои. Отредени са му духовно безсмъртие и народно признание.

Той се ражда в китния Калофер – там, където „Балканът пее хайдушка песен“. Баща му е известният възрожденски учител Ботьо Петков, а майка му е Иванка Ботева. Животът на Христо Ботев преминава във време на робство, но това не може да сложи окови на свободолюбивата му душа. Обича отечеството си с цялата сила на искрения си патриотизъм и се бори със слово и дело за свободата. Да, Ботев живее за свободата! И умира за нея! Сам казва: „Няма власт над оная глава, която е готова да се отдели от плещите си в името на свободата!“.

На празника на Кирил и Методий през 1867г. Ботев публично заявява нетърпимостта си към забавеното темпо на националното движение. Юнашкото му сърце вече не трае робското покорство и жадува за борба. Така през 1868г. непримиримият младеж се озовава в четата на Желю войвода, която трябва да премине Дунав и да навлезе в поробените български територии. Тогава пише своето стихотворение „На прощаване“. Колко ли се е вълнувал в тази момент? Разочаровал ли се е, когато четата все пак не е преминала на българската земя? Оставил ни е едно послание в стихотворението „На прощаване“, в което извира чистата радост на младия патриот от предстоящата битка с поробителите. Няма страх, няма съжаление, има осъзнат дълг и саможертва! Тежкият живот в чужбина не сломява достойния българин. Прекарва тежка зима в една вятърна мелница с Апостола на Свободата-Васил Левски. Удивително е как съдбата е

събрала двамата герои на България! И как по-късно Ботев ще оплаче загубата на Апостола!

Журналистическата и революционната дейност на Ботев след 1873г. се оказват изключително важни за борбата срещу поробителите. Когато чува новината за Априлското въстание, Ботев започва да организира чета и става неин войвода. От Гюргево се качва с част от четата на кораба “Радецки”и слизат на българска земя. Там ги очаква Балканът, там ще е битката за свободата, мястото на подвига. Малко българи се присъединяват към четниците въпреки предварителните очаквания. Духовният ръст на Ботев се извисява над малодушието и страха. На 2 юни 1876г. куршум отнема живота му. Но това не е краят, защото започва безсмъртието на бореца за правда и свобода.

Христо Ботев е човек, който се е борил за България до последния си дъх. Той обича България и България обича него. Може би понякога е бил краен и див, но той го е правил за освобождаването на нашата родина. Христо Ботев ще бъде запомнен в историята на България като един достоен българин и ще остане вечно жив в народната памет! Ще живее в сърцето на българина!

Ангел Гиев, VIII клас
ПЕГ“Д-р Иван Богоров“
гр. Димитровград

Публикувано в сп. „Южно утро“, 2024г